

In carcere etā a vniuersis ad mē eēte
sextus. Septim⁹ est vt mortuos se
peliamus. vnde dicit thob. xij. Quā ora
bas cū lacrimis a sepeliebas mortu
os ego obtuli oracionē tuā dñō. Oc
tau⁹ ē ut sine spe lucri mutuū dem⁹
vñ dē dñs mathei v. Volenti mutu
ari a te ne autaris. Itē lu. vi. Mutuū
date nichil inde sperantes. Nonū est
vt errantes cōtāmus. De hoc dicit iacō
v. Qui cōtū fecerit p̄cōrē ab errore
vie sue saluabit a iam eius a morte
a opit mltitudinē p̄cōrōz. Decimū est
ut dē solatis solatiū p̄beam⁹. De hoc
dicit iob. xij. Cūq; sedere q̄i rep̄cūlā
te exercitū etā tamē meretiū cōsola
tor et cor vidue cōsolatus sū. Multi
sūt hodie opp̄ssores pauperū a vidu
az. p̄t qd bene indigerēt bono cōso
latore. vñ dicit eccl. iij. Vidi calūpmi
as q̄ sub sole gerūt a lacrimas inno
cētū et cōsolatorē neminē nec posse
resistē illoz. violētie auctoz. auxilio
destitutos. Vndecim⁹ pullus est vt
p̄cāntibz in nos ignoscā⁹. De hoc
dicit dñs luce vi. Dittite a dittet vobis
Itē mathei v. Diligite inimicos v̄ros
et benefacite hys q̄ oderūt vos. Duo
decim⁹ est ut p̄ p̄cōribz oraciōēs
effundamus. vnde dicit dominus
mathei xij. Orate pro persequentibz
et calūpmiantibus vos vt sitis filij
p̄ris v̄ri qui in celis est. Debemus
etiā turturē offerre domino ut videli
cet ad similitudinē turturis q̄ diu
ablat⁹ est a nobis sponsus noster
ihesus x̄p̄c lugeamus nec cor nostrū
hāui rei mūdane delectabili appona
m⁹ donec ad cōsolabilē eius p̄ntiā ve
niam⁹ a p̄tere a ut in tēpe luctus n̄r

sine omni felle amaritudinis existen
tes quidq̄ nobis adūsitatis acide
rit leni patiētia tolerem⁹. Qd no. aē

Itē i purificatione b̄tē maie v̄gis

Ecce hō erat in iherl̄m cui nomē
symeon. et homo iste iustus. et
timoratus expectās cōso. israel et
spūs s̄e. in eo. et v. in spū in tē. et ip̄e
accepit ihs in vlnas suas. Nota q̄
hic scūs symeō quē hoc demonstratiū
aduerbiū ecce a mltis cōmēdabilem
esse demonstrat hodie x̄p̄m accepit i
vlnas suas. Ita et nos hunc lau
dabilem symeon imitari debem⁹ vt
digni sim⁹ x̄p̄m recipere in vlnas aie
nostre mō p̄ grām et in futuro p̄ glo
riam. Ad hoc at octo regrun⁹ que in
v̄bis sup̄pōtis notari p̄nt. Primo
ergo debemus esse hōies p̄ mortalita
tis n̄re recognitionē. Vnde dicit eccl. hō
hō em̄ p̄m diffinicionem est animal
rationale mōile. Et vere q̄ hō mortu
lis sit et brevis sit vita eius per hoc
p̄bat q̄ comparatur tribus valde cito
trāseuntibus videlicet aque in t̄rā
dilabenti et fumo fugienti et vaporī
modicū apparētī. De p̄mo dicit mulier
theantes ad dauid p̄o R. xij. Oēs
morimur et q̄i aq̄ in t̄rā dilabimur
que non reuētiūt. De scdo dicit iob. xij.
Hō nat⁹ de muliere breui viues tpe
replet multis miserijs q̄ quasi flos
egdiūt et cōtēit et fugit velut umbra
a nūq̄ in eodē statu p̄manet. De t̄ci
dicit ia. iij. Que est vita n̄rā Vapor ēo
ad modicū parens a deinceps ex̄mi
nabit. Cū igit mortalis sit homo mi
rabile est et miserabile q̄ audeat se
erigere contra altissimum sicut fecit
antiochus de quo legit mach. ij. ix.

Quia erat repletus supbia q̄ vide
bat sibi fluctibus maris impare et
montium altitudines in statera ap
pendere Arbitrabatur etiā se sydera
attingere sed tamē ad agnitiōē
sui venire cōpulsus est diuina plaga
passus. Nā de arcu regali cades in
terram in gestatorio portabatur et
de corpore impy vermes scaturiebāt
ac videntes in doloribus carnis ei
effluebant **O**dre etiā ipsius et fetore
exercitus grauabāt et cū nec ipse iā
fetore suū ferre posset ita ait. **I**ustū
est subditū esse deo et mortalem non
paria deo sentire. **C**ū ergo mōles si
m̄ cōsultū est nobis ne deū p̄cis nos
tris in pugnemus sed potius cū ip̄o
pacem habeamus. **U**nde secundo
morari debemus in iherl̄m per interne
pacis conseruationem vnde dicitur
ecce homo erat in iherl̄m. **I**herl̄m inter
p̄tatur pacifica **T**unc autē sumus in
iherl̄m cū pacē habemus ad deū nec
cum cūmbus n̄is impugnā. **U**n̄
dicit apl̄s **ad ro. v.** **I**ustificati ex fi
de pacē habeam⁹ ad deum. **Q**uam
autē in pacem nos oporteat habere
ad deū declarat **vi. capl.** vbi ait **N**ō
regnet peccatū in v̄s̄ ro mortali cor
p̄e vt obediatis concupiscencijs ei⁹
Et v̄e exp̄dit nobis ut nō peccatū
sed potius sp̄s sc̄s regnet in nob̄
vt videlicet eius opatione nostra
misera mōltas gloriosam induat i
mortalitatē **U**n̄ d̄t apl̄s **ad ro. viij.**
Si sp̄s eius q̄ suscitauit īhm xp̄m
a mortuis habitat in v̄bis viuifica
bit et mōtia corpa v̄ra p̄pter inha
bitantē sp̄m eius in v̄bis. **E**t etiā ad
choz **i. p. v.** **O**portet hoc corruptibile

induere incorruptionez et mōle hoc
induere immōrtalitatē. **V**erū qm̄ illi in
quorū cordibz pax xp̄i exultat vt d̄t
col. iij. **D**ebēt cōpati miserijs mise
rorū. **P**ropterea sc̄io debemus h̄re
nomē symeon p̄ viscerosam cōpassi
onē. **U**n̄ sequitur **ai** nomē symeon
Symeon interpretatur audiēs me
rorē et signat illos q̄ viscerosa cōpas
sione audiunt paupes merentes et
clamantes **T**alis est ip̄e ihs cristus
Un̄ d̄t apl̄s **ad hebr. iij.** **N**ō habet
p̄tificē q̄ non possit cōpati infirmita
tibus n̄is **T**alis etiā erat iob. q̄ d̄t
xxx. c. **F**lebā quōdā sup eo q̄ afflic⁹
erat et compaciebat aia mea paupi
Tales quoqz nos esse debet⁹. **U**n̄ ait
apl̄s **ad choz. i. xij.** **S**i quid patit̄
vnum membrum compatiant̄ omia
membra. sed q̄ vero corde compatitur
etiā extrinsecus eleōas manu largit̄
Propt̄ hoc quarto iusti esse debem⁹
p̄ elia⁹ largitionem **U**n̄ seq̄t̄. **E**t hō
iste iustus erat. **Q**uā autē iustū sit q̄
diues paupi elia⁹ suas largiatur
testatur ps̄ q̄ ait in ps̄ **D**isp̄it dedit
paupibz iusticia eius manet i seculū
seculi. **E**x isto loco sufficient̄ p̄t h̄eri
quō elemosina debeat dari. **D**icit em̄
disp̄it idest diuimode sp̄ arsit nō to
tū in vnū locū p̄cit. **D**edit paupibz
non diuitibus et non vni tantū sed
pluribus. **M**elius est em̄ plures pa
tronos habere q̄ vnū vel paucos et
sepe pluriū oīones efficaciores sunt
apud deū q̄ vnus. **I**tem q̄ iustus
teneatur elemosinas erogare proba
tur **P**roūbioz **xxi.** vbi d̄t qui iust⁹ ē
tribuet et nō cessabit **I**dē d̄t in ps̄ **xxx.**
vi. **I**ustus misere⁹ et retribuet. i. res

Et post pauca. Iust⁹ tota die
miseretur et comodat et semen illi⁹
in bñdōe erit. Iustus ergo dupliciter
miseretur videlicet res suas dando
paupibz et comodando. H⁹ qz null⁹
de iusticia sua nimis debet cōfidere s⁹
poti⁹ se suū iutilē reputare. ¶ Propter
terea quāto debemus esse timorati
p trepidatē humilitatē. Vñ seq̃t. Et
timoratus. Talis erat iob q̃ ait ix. ca.
Merebar oia opa mea sciens qz non
parceres delinquenti. si lotus fuero
q̃i aquas niuis et fulseūt quasi mū
dissime manus mee tamen sordibz in
figes infigues me. De hys at̃ q̃ timo
rati sūt idest p humilitatē in timore
fundati sūt dñs in ysa. lxvi. Ad quē
respiciā nisi ad paup̃culum ⁊ cōtritiū
spū ⁊ tremētē fmoēs meos. Vñ qz
nō debet solū dño suire i timorē s⁹ etiā
oportz ut exultem⁹ ei cū tremorē. i. ut
tremori exultationis solatiū ad iū
gam⁹. ¶ Ob hoc sexto debem⁹ esse ex
pectatē cōsolationē isrl⁹ p certe spei
hilaritatē. Vñ seq̃t expectabat cōso
lationē israel. Igit qz spes est certa
expectatio future beatitudinis. De
bem⁹ p hilaritatē spei cōsolationē fi
lioz dei expectare ppter qd̃ dē aplūs
ad hebr. vi. Spē sicut anchorā hē⁹
aiētutā ac firmā et incedēt vsqz ad
interiora velaminis. Itē ad hebr. x. Te
neam⁹ spei nrē cōfessionē indeclina
bilē. Fidelis est em̃ qui re pmissit. sed
qm̃ ille q̃ sperat etnā cōsolatioēz talē
se exhibere debet ut dignus sit illius
rei quā expectat. ¶ Propterea sep
timo spūs scūs esse debet in nob per
oimodā vite puritatē. Vñ sequit. Et
spūs scūs erat i eo. Hospitari itaqz

debem⁹ spm̃ scm̃ p oimodā vite mū
diciā. Mūd⁹ em̃ ē spūs scūs nec habi
tabit i corpe subdito pñis sicut dicit
sap. po. Vñ ē qd̃ legit lu. iii. Qz ihe
su baptizato descendit spūs scūs cor
pali spē sicut colūba in ipm̃ p qd̃ dat
intelligi qz in neminē descendit spūs
scūs mās⁹ cū eo n̄ purus sit et mū
dus pur⁹ corpe et mūdus corde. Vñ
pau. ait ad chor. i. vi. Corp⁹ n̄ forni
cationi debet s⁹ dño et dñs corpi. An
nescitis qz mēbra vrā tēplū est spūs
sci q̃ i vob ē quē hētis a deo et n̄ estis
vrā. Vñ qm̃ ille in q̃ habitat spūs
scūs p castitatē cōcupiscit i acta dñi
¶ Propter hoc octauo debet venire in
tēplū nō manu scm̃ s⁹ p assiduitatē
fructus desiderij. Vñ seq̃t et spū ve
nit in tēplū. Sic etiā legit luce ii. De
illa beata āna vidua et pphetissa q̃
n̄ recedebat de tēplo ieiunys et obse
rationibus suiens deo die et nocte
Ille igit in spū venit i tēplū q̃ cotidie
p feruēs desiderij rapit vsqz in celiū
celum. Sicut loquit aplūs de se ad
chor. ii. xij. Primū celū est dulcis so
cietas omniū electorū. Scdm̃ celū est
speciosa claritas om̃iū āgelorū. Terciū
celū est ip̃a gloriosa trinitas a qua
fluit ois sacietas beatorū. Qui ergo
in hoc celū fuerit spū raptus talis p̃t
accipere ihm̃ i vlnas suas ac dicere
Rūc dimittis dñe seruū tuū in pace
Quia viderūt oculi mei salutare tuū
Potest etiā let⁹ cātare. Dūcepim⁹
de⁹ mām tuā in medio tēpli tui. Ro
gate g⁹ km̃ dñm vt sic bñm symeōēz
bonis opibz imitemur ut tādē cū ipo
bte maie vgis filiū i vlnas nrās leti
suscipe mereamur. Qd̃ nob. s. p̃st. ⁊